

Παντού, παντού ἰχνηλατεῖ αὐτὴ τὰ βήματά του,
 Παντού τὸν σκέπει ἀφανῶς, παντού τὸν προστατεύει,
 Διότ' εἰς τὴν καρδίαν της, ἐρώσης, βασιλεύει,
 Καὶ θέλει φύλαξ ἄγγελος νὰ ᾔηται καὶ θεὰ του ...
 Πλὴν καί τι πλέον : μουσὰ του σφοδρῶς ποθεῖ νὰ γείνη,
 Διὸ πρὸς ἔμπνευσιν αὐτοῦ ἐπινοεῖ παντοῖα,
 Δεικνύει εἰς τὸ πνευμά του τὸ πᾶν ἐν γοητεῖα
 Κ' ἐλπίζ' εἰς τὰς ποιήσεις του ἀθάνατος νὰ μείνη ...
 Πλουσία, θύ' ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὄλον της τὸν πλοῦτον,
 Ἄλλὰ μακράν του μένουσα, διότι ἀμφιβάλλει,
 ("Ἄν καὶ πλειότερον αὐτὸς ...) εἰς τὰ λαμπρά της κάλλη.
 Ἐντεῦθεν δὲ τῷ φαίνονται παράδοξα τοσοῦτον
 Οἱ τρόποι· κ' αἱ θυσαί της, ἂν καὶ πρωτότυπ' ἄμα,
 "Ὅστ' ἔνδον τῆς καρδίας του δεινὸν τελεῖται δράμα :
 Πιστεύ' εἰς τὴν ἀγάπην της καὶ δὲν πιστεύει πάλιν,
 Θάρρει ὅτι ἐμπαίζεται ὁ νοῦς του, φεῦ, εἰς ζάλην ! ...

*
**

Νῦν ἄφετέ τον ! ... τρέφεται μ' ἐλπίδων ἀμβροσίαν
 Εἰς νέκταρ τῶν ὄνειρων του τρυφᾷ ὁ ποιητὴς ...
 Αὔριον ποίημα πετᾷ εἰς τὴν ἀθανασίαν,
 Τῆς ἰσχυρᾶς του προῖον γραφίδος καὶ λεπτῆς ...
 "ὦ ! μὴ, μὴ διακόπτετε τὴν βέμβην τοῦ νοῦς του,
 Τὴν πλάνην μὴ τοῦ πνεύματος τὴν τόσον γλυκεράν !
 Τίς οἶδε : νῦν ἱπτάμενος λαμπρῶς ὁ πῆγασσός του
 Εἰς πόσους νόας αὔριον θὰ προξενῇ χαράν ! ; ...
 Ἐνθουσιᾷ, ἐμπνέεται ... ὡς εἰς στιγμὴν ἀγίαν
 Καὶ ὑπὲρ πᾶν πολῦτιμον δὲν ἀφρετ' ἐν ἐκστάσει ;
 Καὶ μυριάδας ἐφεξῆς νὰ κατενθουσιάσῃ
 Δὲν μέλλει ἄρά γε ποιῶν ; ... "ὦ ! δότε ἡσυχίαν
 Εἰς τὸν ποιῶντα : ποιῆσιν συνθέτει θαυμασίαν
 Κ' ἴσως εἰς τ' ἄστρα δι' αὐτῆς ἡ δόξα του θὰ φθάσῃ ! ...

(1888).

Φίλιππος Α. Οικονομίδης.

ΑΙΘΙΟΠΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

Ο Αἰθιοπικὸν ἀλφάβητον, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης,
 ἀποτελεῖται ἐκ 33 στοιχείων, τὰ ὅποια κυρίως εἰπεῖν
 δὲν εἶνε φωναί, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν γράμματα, ἀλλὰ μο-
 ροσύλλαβα ταῦτα, ἐνούμενά κατὰ τὰς περιστάσεις μετὰ
 τῶν διφθόγγων, ἀποτελοῦσι τὰς λέξεις.

ΑΙΘΙΟΠΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

		1	2	3	4	5	6	7
		a	u	i	ä	e	o	o
1	Α	ሀ	ሁ	ሂ	ሃ	ሄ	ህ	ሆ
2	Β	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
3	Γ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
4	Δ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
5	Ε	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
6	Ζ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
7	Ζ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
8	Ξ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
9	Θ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
10	Ι	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
11	ΙΑ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
12	ΙΒ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
13	ΙΓ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
14	ΙΔ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
15	ΙΕ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
16	ΙΖ	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ	ሖ
17	ΙΖ	z(Gall.)	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
18	ΙΘ	j-y	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
19	ΙΘ	d	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
20	ΙΘ	s	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
21	ΙΘ	t'	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
22	ΙΘ	p'	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
23	ΙΘ	tz	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
24	ΙΘ	tz	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
25	ΙΘ	f	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
26	ΙΘ	p	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
27	ΙΘ	sch	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
28	ΙΘ	tsch	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
29	ΙΘ	ng	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
30	ΙΘ	ch	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
31	ΙΘ	j(Gall.)	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
32	ΙΘ	dsch	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ
33	ΙΘ	tsch	ሐ	ሑ	ሒ	ሓ	ሔ	ሕ

ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ

Φ (kuθ)	Φ (kuθ)	Φ (kni)	Φ (kua)	Φ (kue)
Ψ (huā)	Ψ (huθ)	Ψ (hui)	Ψ (hua)	Ψ (hue)
Ϡ (quā)	Ϡ (huθ)	Ϡ (qui)	Ϡ (qua)	Ϡ (que)
ϡ (guā)	ϡ (guθ)	ϡ (gui)	ϡ (gua)	ϡ (gue)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	
20	30	40	50	60	70	80	90	100	1000	10000
Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Ρ	Σ	Τ	Υ

Γραμματική και Συντακτικόν, ὅπως ἡμεῖς ἐννοοῦμεν ταῦτα, δὲν ὑπάρχει ἐν Ἀθησσιναίᾳ. Τὰ γράμματα διδάσκονται ἐκεῖ συνήθως παρὰ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν κληρον, οἵτινες καὶ Defterâ καλοῦνται, οἰονεὶ δεφτεράδες, μὴ ἐκτιμώμενοι τοσοῦτον παρὰ τοῦ πλήθους, ὅσον οἱ παρ' ἡμῖν γραμματιζόμενοι, διότι ἡ μόνη καὶ κυρία φροντίς τῶν Ἀθησσιναίων εἶνε, πῶς ν' ἀναδεικνύωνται ἄριστοι στρατιωτικοὶ καὶ ἥρωες ἐν ταῖς μάχαις.

Ἐν τοῖς γραμματοδιδασκαλείοις ἐκείνοις μανθάνουσι οἱ Αἰθιοπαιδὲς ἀνάγνωσιν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου κυρίως, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ, πρὸς δὲ γραφὴν. Οἱ λογιώτεροι ἀναγινώσκουσι καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Αἰθιοπίας, γεγραμμένας κατὰ παράδοσιν παρὰ διάφορων. Πάντα τὰ βιβλία ταῦτα, ἐν οἷς καὶ εἰδικὰ τινὰ ἐκκλησιαστικά, οἷα τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου τῶν 318 πατέρων (Haïmanôt Abouï) τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἱερουργίαν κλπ. ἀντιγράφονται ἐν μεμβράναις ἐπιτοπίας, κάλλιστα ἐξεργασμέναις, καὶ πωλοῦνται. Κυρία ἔδρα τῶν ἀντιγραφῶν εἶνε ἡ ἐν Ἀμάρα τῆς Αἰθιοπίας πόλις Γόνδαρ, ἐν ἣ σήμερον βλέπει τις ἐρείπια ἀνακτόρων, ἅτινα ἀνήκον, ὡς λέγεται, εἰς τὸν βασιλεῖα Ἰωᾶ, διακοσμηθέντων παρ' Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

Ἐπίσης διὰ τῆς πείρας μανθάνουσι οἱ Αἰθιοπαιδὲς καὶ τὴν γραφὴν, ἣν γράφουσι διὰ γραφίδων, ἥτοι καλὰ μὲν κατεσκευασμένων ἐκ ψιλῆς καλὰ μὲν ἐπιτηδεῖως, χρώμενοι τῷ κοινῷ χάρτι.

Ἐκάστη γραφομένη λέξις χωρίζεται ἀπὸ τῆς ἀκολουθοῦσας διὰ δύο στιγμῶν, οὕτω : εἰς τὸ τέλος δὲ ἐνὸς τελείου λόγου, παραγράφου καὶ ἐν γένει εἰς τὸ τέλος, τίθενται τέσσαρες στιγμαὶ :: ἡ :: :: :: κλπ.

Τόνοι και ἄρθρα δὲν ὑπάρχουσιν, ὡς οὐδὲ Ἀριθμητική, ὡς ἡμεῖς ἐνοοῦμεν αὐτήν. Ὅλας τὰς ἀριθμητικὰς πράξεις ἐνεργοῦσι διὰ τῶν κυμάτων ἢ διαφόρων ἄλλων σπόρων ἢ καὶ διὰ λιθαρίων, διακρίνοντες τὰς μονάδας, δεκάδας, ἑκατοντάδας, χιλιάδας κλπ. ἐκ τῆς διαφόρου θέσεως τῶν κυμάτων.

Ἡ αἰθιοπικὴ γλῶσσα καλεῖται *γκιζ* ἢ *γκιζέ*: εἶνε ἐκ τῶν σημιτικῶν, ὁμοιάζουσα ὀλίγον τι τῇ ἑβραϊκῇ ἢ χαλδαϊκῇ. Αὕτη εἶνε ἡ ἀρχαία. Ἐκ ταύτης παρήχθησαν μεταγενεστέρως ἡ Ἀμαρική καὶ ἡ Τιγρική, ἐκ τῶν τοπαρχιῶν λαβοῦσαι τὸ ὄνομα. Ἡ γραφομένη γλῶσσα σήμερον εἶνε ἡ Ἀμαρική. Τὴν *Γκιζέ* οἱ λόγιοι μόνον γινώσκουσι καὶ ἐνοοῦσι. Γράφουσι δὲ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὅπως καὶ ἡμεῖς.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Ἀντὶ ὑπογραφῆς χρῶνται ἐν Ἀθιοπίνῃ ταῖς σφραγίσιν, ὧν μείζων εἶνε ἡ τοῦ Αὐτοκράτορος, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὸν λέοντα ἐστεμμένον μετὰ σταυροῦ καὶ περίξ Ἰωάννης Βασιλεὺς τῶν βασιλέων τῆς Αἰθιοπίας· κάτωθεν ἐπίσης ὁ τίτλος οὗτος ἔχει χαραχθῆ δι' ἀραβικῶν γραμμάτων, *Ἰωχάνα μέλεκ ἐλ μελούκ, γάβεσσα, ἐξ οὗ τὸ Χάβες* = Ἀβασσιρὸς παρὰ Βυζαντινοῖς ἢ Ἀβησσιρὸς ἢ οὐκ οἶδά πως Ἀβυσσινὸς ἐν κοινῇ χρῆσει ἢ Ἀβυσσίνιος· ὁ σταυρὸς ἐπίσης χωρίζει τὰ ἀραβικὰ γράμματα ἀπὸ τῶν αἰθιοπικῶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ θέτει τὴν σφραγίδα του πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπιστολῶν· μόνον ὁσάκις γράφει πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν ἡμέτερον Βασιλέα Γεώργιον ἢ πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Αὐτοκράτειραν τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίαν θέτει τὴν σφραγίδα ἄνω μίεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δεξιὸν πλάγιον, εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ. Τὸν τοιοῦτον φάκελλον σφραγίζει ἐπίσης ἔξωθεν διὰ σφραγιστικοῦ ἰσπανικοῦ κηροῦ ἐρυθροῦ καὶ διὰ σφραγίδος ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω, ἀλλὰ μικροτέρας, τοὺς δὲ λοιποὺς διὰ μελάνης.

Ὁ Μητροπολίτης ἔχει τὴν ἀμέσως μικροτέραν σφραγίδα, ἣν ἐπίσης θέτει ἄνω καὶ ὅταν γράφῃ τυχὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Μετὰ τοῦτον ἔχουσι μικροτέρας οἱ ὑποτελεῖς βασιλεῖς, ὁ Μενελικ τῆς Σόας καὶ ὁ Τακλαϊμανὸτ τοῦ Γκοτζάμ, οἵτινες θέτουσιν ὑπεράνω τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ γραφομένων τὴν σφραγιδὰ των μόνον ὡσάκις γράφωσι πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦς. Μετὰ τούτους ἔχουσι μικροτέρας σφραγίδας οἱ στρατηγοί, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῶν ὑπαξιωματικῶν. Οἱ στρατιῶται καὶ οἱ χωρικοὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ ἔχωσι σφραγίδας· ἀντ' αὐτῶν χρησιμεύουσι οἱ μάρτυρες.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τιθέμενος τίτλος τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Β' ἔχει ὡς ἐξῆς: *Ἰωάννης ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῶν βασιλείων τῆς Αἰθιοπίας, βασιλεὺς τῆς Σιών καὶ τῶν πέριξ* = «Σιγιούμ Ζιέχαρ Ἰωάννης Νεγκούς ἂ νεγκούστ τζέι Αἰθιοπία, νεγκούς ἂ Σιών,» κατὰ τὴν αἰθιοπικὴν προφορὰν. Οἱ ὑποτελεῖς βασιλεῖς γράφουσιν ἐλέω Ἰωάννου βασιλεὺς = *Negoûs*, ὡς μὴ κεχρισμένοι.

Ἡ χώρα καλεῖται *Βασίλειον τῆς Αἰθιοπίας*, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν δύο ὑποτελῶν βασιλείων καὶ ἐκ τῶν δύο βορειοτέρων μεγάλων τοπαρχιῶν, τῆς Ἀμάρας καὶ τοῦ Τιγρέ, ἃς διαχωρίζει ὁ ποταμὸς Τακαζέ.

Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1888.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΡΙΣΗΣ

Ὁ φίλος ἰατρός κ. Νικόλαος Παρίσης, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς εἰς Αἴγυπτον ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, παρέδωκεν ἡμῖν διὰ τὸν παρόντα τόμον τῆς «Ποικίλης Στοᾶς» τὸ ἀνωτέρω δημοσιεύμενον ὅλως νέον καὶ ὠραῖον ἄρθρον ἐκ τοῦ πλουσίου περὶ Ἀθησινίας ἡμερολογίου του.

Τὸ περίεργον καὶ ἐνδιαφέρον κεφάλαιον τοῦτο νῦν τὸ πρῶτον ἐπιτήδεις ἐγράφη λίαν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ κ. Παρίση, οὐδόλως περιληφθὲν, οὔτε εἰς τὰ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐν περιοδικοῖς, ἐφημερίσιν ἢ ἡμερολογίοις δημοσιευθέντα, οὔτε εἰς τὴν ἐσχάτως μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας γενομένην ἔκδοσιν τῶν «Αἰθιοπικῶν» ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κουσουλίνου.

Περιπλέον ἱκανοποιούντες πληρέστερον τὴν περιέργειαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἠδυνήθημεν ν' ἀνεύρωμεν παλαιὸν κείμενον τοῦ Ἀθησινιακοῦ Ἀλφαβήτου, ὅπερ τὸ πρῶτον νῦν δημοσιεύεται, συμπληροῦν οὕτω τὸ ὅλον ὠραῖον τοῦ ἄρθρου. Τὸ κείμενον τοῦτο παρεσκευάσθη ὑπὸ λίαν εὐδοκίμου καλλιτέχνου.

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
 ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

σου Δ' ἡ γ' ἡ ἡ: ἡ ψ ε σο: ἡ ἡ ἡ
 ἡ κ λ δ ε: ε ρ ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ
 ε ἡ: ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ
 ε ε ε ἡ: ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ
 η ε ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ
 ε υ ἡ ἡ: ἡ ε ε ἡ: ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ
 ἡ: ε ε ἡ ἡ: ἡ ε ε ἡ: ἡ ε ε
 ο υ ε: ἡ ε ο ἡ ἡ ἡ: ἡ ε ἡ
 ἡ ἡ ἡ: ε ε ε ἡ: ἡ ἡ ἡ:
 φ ε ἡ: ἡ ε ἡ: φ ἡ ἡ: ἡ ἡ
 ε ἡ: ἡ ἡ ἡ: ἡ ε ἡ ἡ ἡ:
 ἡ φ ἡ ἡ ἡ: ἡ ε ἡ ἡ ἡ ἡ:
 ἡ ε ἡ ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ε ἡ ἡ ἡ:
 ε ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ:
 ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ:
 ε ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ:
 ε ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ: ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ:

Ἡ μετάφρασις τῆς ἀνωτέρου ἐπιστολῆς, ἣτις ἐχρησίμωσεν εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Παρίσην κατὰ τὴν ἐξ Ἀθῆσιν ἀπάνοδον αὐτοῦ, ἔχει ὡς ἐξῆς :

« Ἡμεῖς, ὁ ἐλέφ Θεοῦ Ἰωάννης, βασιλεὺς τῆς Σιών, βασιλεὺς τῶν βασιλείων τῆς Αἰθιοπίας καὶ πάντων τῶν πέριξ, πρὸς τοὺς Τοπάρχας καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν

μέλλουσαν νὰ πατηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπιφέροντος τὴν σφραγίδα ἡμῶν ταύτην, καὶ πρὸς πάντας τοὺς στρατιωτικούς ἀρχηγούς. Τὸν ἀγαπητὸν μου ἀρχίατρον Ἑλληνα Νικόλαον Π. Παρίσην, ἀναχωροῦντα ἐγὼ ἐν εἰρήνῃ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς. — Ὑμεῖς ἅπαντες πρὸς τροφήν καὶ πρὸς πότον αὐτοῦ, ἦτοι ἀγελάδα, ἀμνόν, βούτυρον, ὑδρόμελι, ἄρτον, πεπερίδας, ζῦθον, πάντα ταῦτα ἀφθόνως (εὐχαρίστως) νὰ προσφέρητε. Τὰ πράγματα αὐτοῦ νὰ μεταφέρητε ἀπὸ μέρους εἰς μέρος, ὅθεν διέρχεται καὶ σταθμεύει, καὶ ὑμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ συνοδεύητε αὐτόν, καὶ νὰ ἐνεργῆτε δεόντως τὰ πάντα. Ὅλα ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῶσι θέλω. Ἐγράφη ἡ παρούσα ἐν τῇ Βασιλικῇ πρωτεύουσῃ Μακαλέ, τῇ 13ῃ τοῦ μηνὸς Σεννέ, τοῦ 1878 :: σωτηρίου ἔτους :: » ἦτοι καθ' ἡμᾶς 9 Ἰουνίου 1886.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β΄.

Ο ΝΥΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

(Ἐκ φωτογραφικῆς συλλογῆς τοῦ προέδρου κ. Μητσάκη.)